

Arrest

nr. 208 383 van 29 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. AKYAZI
Binnenlaan 62
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 februari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 oktober 2017 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving, in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen (bijlage 19).

Op 16 februari 2018 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Deze beslissing vormt de bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 26 februari 2018 en is gemotiveerd als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 13.10.2017 werd ingediend door:

Naam: G., R.

Nationaliteit: Duitsland (Bondsrep.)

Geboortedatum : (...)1954

Geboorteplaats: C.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene bevindt zich niet in de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene diende op 13.10.2017 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art. 40 §4,1e lid, 4° - wet 15.12.1980) en legde ter staving van die aanvraag volgende documenten voor: een bewijs van ziekteverzekering, een bewijs van de uitkering van de FOD Sociale Zekerheid - Dienst Personen met een handicap en een invaliditeitsverklaring van De Voorzorg.

Als beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene, naast het voorleggen van een bewijs van geldige ziekteverzekering, aantonen dat hij voldoende inkomsten heeft om te voorkomen dat hij ten laste zal komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk (art.40 §4, 1e lid, 2° van de wet 15.12.1980 en art. 50, §2, 4° van het KB van 08.10.1981). Deze bestaansmiddelen moeten, overeenkomstig art. 40 §4, tweede lid van de wet van 15.12.1980, minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van die bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij onder meer de aard en de regelmaat van de inkomsten (en het aantal personen ten laste). Zowel de middelen waarover de EU-burger zelf beschikt als de bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via derden, kunnen in aanmerking genomen worden.

Volgens de voorgelegde invaliditeitsverklaring van De Voorzorg werd betrokkene van 29.10.2015 tot 31.05.2019 als invalide erkend, meer dan 66% arbeidsongeschikt. Uit het dossier blijkt ook dat de FOD Sociale Zekerheid de handicap van betrokkene erkend (categorie 1 - verminderde zelfredzaamheid) en er werd hiervoor een inkomensvervangende tegemoetkoming / integratietegemoetkoming toegekend.

Op basis van de voorgelegde bewijsstukken kan echter niet worden vastgesteld dat betrokkene aan de hierboven gestelde voorwaarden voldoet. Betrokkene legt immers het bewijs voor waaruit blijkt dat hij een inkomensvervangende tegemoetkoming/intergratietegemoetkoming geniet als persoon met een handicap. Hiermee valt hij echter de facto ten laste van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. De tegemoetkomingen (Wet van 27 februari 1987) worden toegekend door de Federale Overheid aan personen met een handicap die niet over voldoende inkomsten beschikken om in hun levensonderhoud te voorzien. Een dergelijke steun wordt aanzien als sociale bijstand. Dit wordt trouwens bevestigd met arrest nr. 232.033 van 12.08.2015 van de Franstalige kamer van de Raad van State die stelt: «L'allocation de remplacement de revenus et l'allocation d'intégration (...) octroyées conformément à la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées,(et) constituent des aides sociales dont le paiement est assuré par l'autorité fédérale, soit le SPF Sécurité sociale» □ Vrije vertaling: "De inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming toegekend conform de wet van 27 februari 1987 met betrekking tot de tegemoetkomingen aan gehandicapte personen,(en) vormen sociale bijstand waarvan de uitbetaling wordt verzekerd door de federale overheid zijnde de FOD Sociale zekerheid." De uitkering die betrokkene geniet, kan bijgevolg niet worden aangewend om een inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen te genieten gezien hij hiermee ten laste is van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. Betrokkene kan het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen dan ook niet bekomen op basis van de voorgelegde bewijsstukken.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 40, §4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 8, §4, van de van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de Burgerschapsrichtlijn) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt toegelicht:

“Verzoeker zou niet voldoen aan de vereiste voorwaarden van art. 40§4, 1e lid, 4° van de Vreemdelingenwet, omdat aan hem een inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten werd toegekend.

Hiermee zou verzoeker ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Conform art. 40§4, 1e lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient verzoeker over voldoende bestaansmiddelen te beschikken.

De wet van 4 mei 2016 wijzigde art. 40ter Verblijfwet door de algemene uitsluiting van "middelen verkregen uit de aanvullende bijstandstelsels" te schrappen.

Daardoor bestaat er geen grondslag meer in de Verblijfwet om de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap uit te sluiten als bestaansmiddel bij gezinshereniging met een Belg (RvV 15 mei 2017. Nr 186.791).

De inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap komt wel in aanmerking als bestaansmiddel bij gezinshereniging met een Belg conform art. 40 ter Vreemdelingenwet.

Deze regeling dient ook toegepast te worden bij een aanvraag van verklaring van inschrijving conform art. 40§4 Vreemdelingenwet.

Bijgevolg zal de tegemoetkoming voor gehandicapten die verzoeker toegekend heeft gekregen van FOD wel als bestaansmiddel dienen beschouwd te worden.

De tegemoetkoming voor gehandicapten wordt nergens meer uitgesloten als bestaansmiddel.

Verzoeker kan dan ook als beschikker van voldoende bestaansmiddelen worden beschouwd.

Conform artikel 8, § 4 van richtlijn 2004/38/EG wordt in artikel 40, § 4, tweede alinea van de Vreemdelingenwet verder bepaald dat de bedoelde bestaansmiddelen “moeten minstens gelijk zijn aan het inkomensniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening wordt gehouden met de aard en de regelmaat van dienst inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”

Verwerende partij dient eveneens rekening te houden met de persoonlijke situatie van verzoeker.

Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker sinds 2009 in België is en gedurende enkele jaren heeft gewerkt.

Verzoeker heeft 3 maal een operatie ondergaan wegens de groei van een hersentumor.

Hierna was hij niet meer in staat om te werken.

Vanaf 2014 werd aan verzoeker een tegemoetkoming voor gehandicapten toegekend. Nergens in de beslissing wordt ook de hoegrootheid van de tegemoetkoming vermeld.

Dat onvoldoende of geen rekening werd gehouden met de persoonlijke situatie van verzoeker.

De bestreden beslissing schendt bijgevolg het zorgvuldigheidsbeginsel.

De staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid heeft de plicht zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid.

Verweerder stelt kortweg dat verzoeker niet voldoet aan de vereiste voorwaarden van art. 40 van de Vreemdelingenwet en ten laste van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk valt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de verzoeker zich niet rechtstreeks kan beroepen op een schending van artikel 8, lid 4, van de Burgerschapsrichtlijn. Deze richtlijn is immers reeds omgezet in de Belgische wetgeving (cf. artikel 40, §4, tweede lid, van de vreemdelingenwet) zodat aan deze richtlijn geen directe werking kan worden toegeschreven. De verzoeker voert evenmin aan dat de bepaling van de Burgerschapsrichtlijn niet op correcte wijze zou zijn omgezet.

De verzoeker kan ook niet dienstig verwijzen naar de voorwaarden voor gezinshereniging met een Belg, zoals voorzien in artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Het blijkt en het staat immers buiten betwisting dat de thans bestreden beslissing geenszins een recht op gezinshereniging met een Belg weigert, maar er wel toe strekt aan de verzoeker als burger van de Unie de verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen te weigeren. De aanvraag was gestoeld op artikel 40, §4, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet. Deze bepaling werd, in tegenstelling tot artikel 40ter van de vreemdelingenwet, ook niet gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016. De bepalingen van artikel 40, §4, van de vreemdelingenwet voorzien bovendien niet uitdrukkelijk in een algemene uitsluiting van deze of gene vorm van bestaansmiddelen. De in het kader van de gewijzigde bepalingen van artikel 40ter van de vreemdelingenwet gevestigde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die hoe dan ook geen precedentenwerking kent, is dan ook niet relevant *in casu*.

Artikel 40, §4, van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij :

1° [...];

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° [...].

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen.”

Om een verblijfsrecht te genieten overeenkomstig artikel 40, §4, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet, dient de burger van de Unie dus in de eerste plaats aan te tonen dat hij voor

zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

De verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij stelt dat de inkomensvervangende tegemoetkoming voor personen met een handicap in aanmerking moet worden genomen als bestaansmiddel. Aangezien artikel 40, §4, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet - anders dan artikel 40ter van de vreemdelingenwet - de omzetting betreft van de Burgerschapsrichtlijn, moet het begrip "*sociale bijstandsstelsel*" richtlijnconform worden toegepast.

Het begrip "*sociale bijstand*" moet volgens het Hof van Justitie (zie HvJ 4 maart 2010, C-578/08, *Chakroun*, ro. 45-46 en HvJ 11 december 2007, C-291/05, *Eind*, ro. 29) worden begrepen als een autonoom begrip van het Unierecht dat verwijst naar sociale bijstand van overheidswege die in de plaats komt van ontbrekende stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten, wat in België correspondeert met: 1) de aanvullende bijstandsstelsels, die een minimaal niveau van bestaanszekerheid dienen te waarborgen en uitsluitend via de algemene overheidsmiddelen worden gefinancierd, zijnde: het leefloon, de inkomensgarantie voor ouderen, de gewaarborgde gezinsbijslag, en de tegemoetkomingen aan gehandicapten; 2) de financiële maatschappelijke dienstverlening.

De klassieke sociale verzekeringen die deel uitmaken van het sociaal zekerheidsstelsel, dit zijn de professionele risicoverzekeringen (arbeidsongevallenverzekering), de sector van de pensioenen (ouderdoms- en overlevingspensioenen), de werkloosheidssector, het stelsel van de gezinsbijslagen, ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, die gelden als inkomensvervangende uitkeringen en gestoeld zijn op het solidariteitsprincipe door middel van sociale bijdragen op arbeidsinkomsten (door werkgever en werknemer) moeten in principe mee in overweging genomen worden bij het bepalen van de voldoende bestaansmiddelen (zie nota 'Studiebureau, Dienst Vreemdelingenzaken', gevoegd bij het Verslag van 19 mei 2011 namens de Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, uitgebracht door de dames Leen Dierick en Catherine Fonck, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, doc. Nr. 53-0443/018, p. 223-225. Zie ook verwijzing naar S. BOUCKAERT, *Documentloze vreemdelingen. Grondrechtenbescherming doorheen de Belgische en internationale rechtspraak vanaf 1985*, Antwerpen, Maklu, 2007, 293-295).

In casu heeft de gemachtigde geoordeeld dat de verzoeker, middels de door hem voorgelegde bestaansmiddelen uit de inkomensvervangende tegemoetkoming/integratietegemoetkoming voor gehandicapten (wet van 27 februari 1987), *de facto* reeds ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. De gemachtigde licht toe dat deze tegemoetkomingen door de federale overheid worden toegekend aan personen met een handicap die niet over voldoende inkomsten beschikken om in hun levensonderhoud te voorzien. Dit laatste wordt door de verzoeker niet betwist. De verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde ten onrechte of met miskennis van artikel 40, §4, van de vreemdelingenwet zou hebben geoordeeld dat de verzoeker de inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet kan genieten nu hij met de uitkering die hij krijgt reeds ten laste is van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

De verzoeker kan voorst ook niet dienstig betwisten dat de gemachtigde niet voldoende rekening zou hebben gehouden met zijn persoonlijke situatie. De Raad merkt in de eerste plaats op dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde wel degelijk de bij de aanvraag van 13 oktober 2017 voorgelegde bewijsstukken in rekening heeft genomen. De gemachtigde heeft evenwel geoordeeld dat de verzoeker het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet kan genieten op basis van de voorgelegde bewijsstukken nu uit de voorgelegde inkomstenbewijzen blijkt dat het uitkeringen betreft die worden aanzien als sociale bijstand zodat de verzoeker reeds ten laste valt van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. De hoegrootheid van de toegekende uitkering is in dit kader dan ook niet relevant.

Aan de gemachtigde kan het tot slot ook niet verweten worden dat hij geen rekening heeft gehouden met het feit dat de verzoeker sinds 2009 in België is en gedurende enkele jaren heeft gewerkt en met het feit dat hij 3 maal een operatie heeft ondergaan wegens een hersentumor, waardoor hij niet meer in staat is om te werken. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat de verzoeker ter ondersteuning van zijn aanvraag van 13 oktober 2017 voor een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, geen enkel stuk heeft neergelegd waaruit deze gegevens zouden kunnen blijken. Nog los van de vraag of deze gegevens *überhaupt* enige relevantie hebben voor de aanvraag als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (het gaat dus niet om een aanvraag als

werkzoekende of werknemer), merkt de Raad op dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover de gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing kon beschikken. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de gemachtigde waren voorgelegd op het ogenblik dat hij zijn beslissing nam. In zoverre de verzoeker in dit kader de schending aanvoert van het zorgvuldigheidbeginsel, dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). *In casu* dient evenwel te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting, die rust op de bestuursoverheid, evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de gemachtigde kan beoordelen of de verzoeker aan de wettelijke verblijfsvoorwaarden voldoet. De verplichting die rust op de burger van de Unie in het kader van een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Het kwam derhalve aan de verzoeker zelf, als aanvrager, toe om zijn aanvraag te stofferen met alle elementen die hij nuttig achtte om aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor de inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Het zorgvuldigheidbeginsel houdt niet in dat de gemachtigde ertoe gehouden zou zijn om bijkomende stukken aan de verzoeker te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet volstaan om aan te tonen dat hij aan de wettelijke verblijfsvoorwaarden voldoet.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het feit dat de verzoeker omwille van gezondheidsproblemen op heden niet kan werken en het feit dat hij reeds sinds 2009 in België verblijft, hem nog niet ontslaan van de in artikel 40, §4, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet gestelde verblijfsvoorwaarden. De elementen die de verzoeker thans naar voor brengt, doen dan ook geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing opgenomen motieven.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht of van artikel 40, §4, van de vreemdelingenwet is niet aangetoond.

Het enig middel, voor zover ontvankelijk, is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE